

Anticipar l'esperança

Dv, 7/12/2018 per Jordi López Camps

[Vita Moleskine](#)

El temps d'Advent és una espera per l'adveniment que capgirà la història de la humanitat. Ho farà de tal manera que trencarà tota la lògica mundana. Tot el que tenia era admès com a normal serà substituït per una nova lògica. Així ho expressa lúcidament el profeta Isaïes, novament el referent irrenunciable per preparar aquestes setmanes d'Advent: *“El llop conviurà amb l'anyell, la pantera jaurà amb el cabrit; menjaran junts el vedell i el lleó, i un nen petit els guiarà. La vaca i l'ossa pasturaran juntes, jauran plegades les seves cries. El lleó menjarà palla com el bou, l'infant de llet jugarà vora el cau de l'escurçó, el nen ficarà la mà a l'amagatall de la serp”* (11, 6-8). Aquest Nen que esperem que neixi d'aquí quatre setmanes no es dedicarà pas solament a la cosa bucòlica. Continua, Isaïes: *“No jutjarà per les aparences ni decidirà pel que senti a dir; farà justícia als desvalguts, sentenciarà amb rectitud a favor dels pobres. La seva paraula serà un flagell en el país, una sentència que farà morir el malvat.”* (Is 11,3-4)

L'Advent aporta consol als cors afligits o a les esperances decebudes per una realitat que, tossudament, sembla voler desesperar-nos. Novament Isaïes ens dóna motius per mantenir viva la nostra esperança: *“T'he escoltat a l'hora favorable, t'he ajudat el dia de la salvació. T'he reservat i et destino a ser aliança dels pobles, a restaurar el país, a repartir les heretats devastades, i a dir als empresonats: «Veni a fora», i als qui viuen a la fosca: «Sortiu a la llum»* (Is 49, 8-9) i *“el Senyor consola el seu poble i es compadeix dels afligits.”* (Is 49,13)

Aquest any estem necessitats de molta esperança. Necessitem combatre la injustícia que manté empresonats o a l'exili homes i dones injustament acusats. Serà un Advent particular, de cors entristits per la repressió continuada, moguda per l'odi i la venjança, que l'Estat fa contra les legítimes aspiracions dels catalans que volem un futur diferent pel nostre país. Ho fem convençuts que la nostra esperança no és en va i que la justícia, vingui de Déu o dels homes, s'imposarà. Aquesta justícia futura esperada reconforta l'esperit, sosté l'ànima i evita qualsevol defalliment perquè acabarà alliberament els perseguits i oprimits. Novament el profeta Isaïes ens aporta consol i reconforta l'esperit: *“No tinguis por de les injúries dels homes, no t'acovardeixis pels seus ultratges. Acabaran com un vestit menjat per la tinya, com llana consumida per les arnes.”* (Is 51,7-8). L'Advent és temps d'espera, cert, però no és passivitat. L'Advent ens convoca al compromís actiu a favor d'aquesta plenitud que aspirem, perquè res se'ns serà donat sinó lluitem per anticipar la nostra esperança.